Programowanie Obiektowe

Laboratorium otwarte – opis zadań

Celem projektu jest implementacja programu o charakterze symulatora wirtualnego świata, który ma mieć strukturę dwuwymiarowej kraty o dowolnym, zadanym przez użytkownika rozmiarze NxM (na 4 punkty można poprzestać na stałym rozmiarze 20x20). W świecie tym będą istniały proste formy życia o odmiennym zachowaniu. Każdy z organizmów zajmuje dokładnie jedno pole w tablicy, na każdym polu może znajdować się co najwyżej jeden organizm (w przypadku kolizji jeden z nich powinien zostać usunięty lub przesunięty).

Symulator ma mieć charakter turowy. W każdej turze wszystkie organizmy istniejące na świecie mają wykonać akcję stosowną do ich rodzaju. Część z nich będzie się poruszała (organizmy zwierzęce), część będzie nieruchoma (organizmy roślinne). W przypadku kolizji (jeden z organizmów znajdzie się na tym samym polu, co inny) jeden z organizmów zwycięża, zabijając (np. wilk) lub odganiając (np. żółw) konkurenta. Kolejność ruchów organizmów w turze zależy od ich iniciatywy. Pierwsze ruszaja się zwierzeta posiadające najwyższa iniciatywe. W przypadku zwierzat o takiej samej inicjatywie o kolejności decyduje zasada starszeństwa (pierwszy rusza się dłużej żyjący). Zwycięstwo przy spotkaniu zależy od siły organizmu, choć będą od tej zasady wyjątki (patrz: Tabela 2). Przy równej sile zwycięża organizm, który zaatakował. Specyficznym rodzajem zwierzęcia ma być Człowiek. W przeciwieństwie do zwierzat, człowiek nie porusza się w sposób losowy. Kierunek jego ruchu jest determinowany przed rozpoczęciem tury za pomocą klawiszy strzałek na klawiaturze. Człowiek posiada też specjalną umiejętność (patrz Załącznik 1) którą można aktywować osobnym przyciskiem. Aktywowana umiejętność pozostaje czynna przez 5 kolejnych tur, po czym następuje jej dezaktywacja. Po dezaktywacji umiejętność nie może być aktywowana przed upływem 5 kolejnych tur. Przy uruchomieniu programu na planszy powinno się pojawić po kilka sztuk wszystkich rodzajów zwierząt oraz roślin. Okno programu powinno zawierać pole, w którym wypisywane będą informacje o rezultatach walk, spożyciu roślin i innych zdarzeniach zachodzących w świecie.

W interfejsie aplikacji musi być przedstawione: imię, nazwisko oraz numer indeksu autora.

Poniższe uwagi nie obejmują wszystkich szczegółów i są jedynie wskazówkami do realizacji projektu zgodnie z regułami programowania obiektowego.

Należy utworzyć klasę **Świat** (Swiat) zarządzającą rozgrywką i organizmami. Powinna zawierać m.in. metody, np:

- wykonajTure()
- rysujSwiat()

oraz pola, np.:

organizmy

Należy również utworzyć abstrakcyjną klasę Organizm.

podstawowe pola:

- siła
- inicjatywa
- położenie (x,y).
- świat referencja do świata w którym znajduje się organizm

podstawowe metody:

- akcja() → określa zachowanie organizmu w trakcie tury,
- kolizja() → określa zachowanie organizmu w trakcie kontaktu/zderzenia z innym organizmem,
- rysowanie() → powoduje narysowanie symbolicznej reprezentacji organizmu.

Klasa **Organizm** powinna być abstrakcyjna. Dziedziczyć po niej powinny dwie kolejne abstrakcyjne klasy: **Roślina** oraz **Zwierzę**.

W klasie **Zwierze** należy zaimplementować wspólne dla wszystkich/większości zwierząt zachowania, przede wszystkim:

- podstawową formę ruchu w metodzie akcja() → każde typowe zwierze w swojej turze przesuwa się na wybrane losowo, sąsiednie pole,
- rozmnażanie w ramach metody kolizja() → przy kolizji z organizmem tego samego gatunku nie dochodzi do walki, oba zwierzęta pozostają na swoich miejscach, koło nich pojawia się trzecie zwierze, tego samego gatunku.

Klasa Człowiek ma stanowić rozszerzenie klasy Zwierzę. Nie posiada on własnej inteligencji (sterowany jest przez gracza) oraz nie rozmnaża się (gracz będzie jedynym Człowiekiem na mapie).

Tabela 1. Charakterystyka ki	lasy Człowiek.
ecyfika metody akcia()	specyfik

siła	inicjatywa	specyfika metody akcja()	specyfika metody kolizja()
5	4	Człowiek porusza się w taki sam	Człowiek posiada specjalną umiejętność
		sposób jak zwierzęta, ale kierunek	(patrz załącznik 1), którą można
		jego ruchu nie jest przypadkowy, a	aktywować osobnym przyciskiem na
		odpowiada naciśniętej przez gracza	klawiaturze. Po aktywowaniu
		strzałce na klawiaturze. Tzn. jeżeli	umiejętność ta wpływa na zachowanie
		gracz naciśnie strzałkę w lewo, to	metody kolizja() przez pięć kolejnych
		(gdy nadejdzie jej kolej) postać	tur. Następnie umiejętność zostaje
		przesunie się o jedno pole w lewo.	wyłączona i nie może być ponownie
			aktywowana przez pięć następnych tur.

Zaimplementuj 5-6 klas zwierząt. Rodzaje zwierząt definiuje poniższa tabela.

Tabela 2. Spis zwierząt występujących w wirtualnym świecie.

Id	zwierzę	siła	inicjatywa	specyfika metody akcja()	specyfika metody kolizja()
1	wilk	9	5	brak	brak
2	owca	4	4	brak	brak
3	lis	3	7	Dobry wech: lis nigdy nie ruszy	brak
				się na pole zajmowane przez	
				organizm silniejszy niż on	
4	żółw	2	1	W 75% przypadków nie	Odpiera ataki zwierząt o
				zmienia swojego położenia.	sile <5. Napastnik musi
					wrócić na swoje
					poprzednie pole.
5	antylopa	4	4	Zasięg ruchu wynosi 2 pola.	50% szans na ucieczkę
					przed walką. Wówczas
					przesuwa się na niezajęte
					sąsiednie pole.

Id	zwierzę	siła	inicjatywa	specyfika metody akcja()	specyfika metody kolizja()
6	cyber- owca ¹	11	4	Jej celem nadrzędnym jest eksterminacja barszczu sosnowkiego. Zawsze kieruje się w strone najbliższego barszczu i próbuje go zjeść. Jeśli na planszy nie ma żadnego barszczu to udaje zwyczajną owcę	Zjada barszcz sosnowskiego.

W klasie **Roślina** zaimplementuj wspólne dla wszystkich/większości roślin zachowania, przede wszystkim:

symulacja rozprzestrzeniania się rośliny w metodzie akcja() → z pewnym
prawdopodobieństwem każda z roślin może "zasiać" nową roślinę tego samego gatunku na
losowym, sąsiednim polu.

Wszystkie rośliny mają zerową inicjatywę.

Zaimplementuj 5 klas roślin. Rodzaje roślin definiuje poniższa tabela.

Tabela 3. Spis roślin występujących w wirtualnym świecie.

Id	roślina	siła	specyfika metody akcja()	specyfika metody kolizja()
1	trawa	0	brak	brak
2	mlecz	0	Podejmuje trzy próby rozprzestrzeniania w jednej turze	brak
3	guarana	0	brak	Zwiększa siłę zwierzęcia, które zjadło tę roślinę, o 3.
4	wilcze jagody	99	brak	Zwierze, które zjadło tę roślinę, ginie.
5	barszcz sosnowskiego	10	Zabija wszystkie zwierzęta w swoim sąsiedztwie poza cyber-owcą.	Zwierze które zjadło tę roślinę ginie. Jedynie cyber-owca jest odporna.

Stwórz klasę Świat w której skład wchodzą obiekty klasy **Organizm**. Zaimplementuj przebieg tury, wywołując metody akcja() dla wszystkich organizmów oraz kolizja() dla organizmów na tym samym polu. Pamiętaj, że kolejność wywoływania metody **akcja() zależy od inicjatywy (lub wieku, w przypadku równych wartości inicjatyw) organizmu.**

Organizmy mają możliwość wpływania na stan świata. Dlatego istnieje konieczność przekazania metodom akcja() oraz kolizja() parametru określającego obiekt klasy **Świat**. Postaraj się, aby klasa **Świat** definiowała jako publiczne składowe tylko takie pola i metody, które są potrzebne pozostałym obiektom aplikacji do działania. Pozostałą funkcjonalność świata staraj się zawrzeć w składowych prywatnych.

_

¹ Cyber-owca jest obowiązkowa jedynie w projekcie nr 3 w języku Python

Przykładowy wygląd aplikacji, którą należy zaimplementować (w wariancie graficznym) przedstawia poniższa para rysunków.

Rysunek 1. Ilustracja zasady działania świata wirtualnego.

Projekt 1. C++

Wizualizację świata należy przeprowadzić w konsoli. Każdy organizm jest reprezentowany przez inny symbol ASCII. Naciśnięcie jednego z klawiszy powoduje przejście do kolejnej tury, wyczyszczenie konsoli i ponowne wypisanie odpowiednich symboli, reprezentujących zmieniony stan gry. Co najmniej jedna linia tekstu w konsoli przeznaczona jest na raportowanie wyników zdarzeń takich jak jedzenie lub wynik walki.

Punktacja:

- 3 punkty
 - o Implementacja świata gry i jego wizualizacji.
 - o Implementacja wszystkich obowiązkowych gatunków zwierząt, bez rozmnażania.
 - o Implementacja wszystkich gatunków roślin, bez rozprzestrzeniania.
 - o Implementacja Człowieka poruszanego za pomocą strzałek na klawiaturze.
- 4 punkty Jak wyżej oraz dodatkowo
 - o rozmnażanie się zwierząt i rozprzestrzenianie się roślin,
 - o oraz implementacja specjalnej umiejętności Człowieka.
- 5 punktów
 - Implementacja możliwości zapisania do pliku i wczytania z pliku stanu wirtualnego świata.

Proszę wystrzegać się błędów wymienionych w załączniku 2. Zaleca się stosowanie dobrych praktyk wymienionych w załączniku 3.

Projekt 2. Java

Stwórz aplikację analogiczną jak w języku C++. Tym razem wymagane jest użycie reprezentacji graficznej z wykorzystaniem biblioteki Swing. Funkcje aplikacji (takie jak przejście do kolejnej tury czy zapis i wczytanie stanu świata) realizuj przez komponenty biblioteki Swing, takie jak przyciski i elementy menu.

Punktacja:

- 3 punkty
 - o Implementacja świata gry i jego wizualizacji.
 - o Implementacja wszystkich obowiązkowych gatunków zwierząt.
 - o Implementacja wszystkich gatunków roślin.
 - o Implementacja Człowieka poruszanego za pomocą strzałek na klawiaturze.
 - o Implementacja specjalnej umiejętności Człowieka.
 - Implementacja możliwości zapisania do pliku i wczytania z pliku stanu wirtualnego świata.
- 4 punkty
 - Implementacja możliwości dodawania organizmów do świata gry. Naciśnięcie na wolne pole powinno dać możliwość dodania każdego z istniejących w świecie organizmów.
- 5 punktów
 - o Implementacja abstrakcji dla świata wraz z dwiema implementacjami. W jednej implementacji rozgrywka na kracie, w drugiej implementacji rozgrywka na planszy podzielonej na pola sześcienne (jak w grze planszowej hex).

Proszę wystrzegać się błędów wymienionych w załączniku 2. Zaleca się stosowanie dobrych praktyk wymienionych w załączniku 3.

Projekt 3. Python

Zaimplementuj aplikację analogiczną jak w poprzednim zadaniu, z użyciem języka Python i dowolnej biblioteki graficznej (5pkt., punktacja jak w Projekcie 2).

- 3 punkty
 - o Implementacja świata gry i jego wizualizacji.
 - o Implementacja wszystkich obowiązkowych gatunków zwierząt (wraz z cyber-owcą).
 - o Implementacja wszystkich gatunków roślin.
 - o Implementacia Człowieka poruszanego za pomoca strzałek na klawiaturze.
 - o Implementacja specjalnej umiejętności Człowieka.
 - Implementacja możliwości zapisania do pliku i wczytania z pliku stanu wirtualnego świata.
- 4 punkty
 - Implementacja możliwości dodawania organizmów do świata gry. Naciśnięcie na wolne pole powinno dać możliwość dodania każdego z istniejących w świecie organizmów.
- 5 punktów
 - o Implementacja abstrakcji dla świata wraz z dwiema implementacjami. W jednej implementacji rozgrywka na kracie, w drugiej implementacji rozgrywka na planszy podzielonej na pola sześcienne (jak w grze planszowej hex).

Proszę wystrzegać się błędów wymienionych w załączniku 2. Zaleca się stosowanie dobrych praktyk wymienionych w załączniku 3.

Załącznik 1. Sposób przydziału specjalnej umiejętności Człowieka poszczególnym studentom.

Przydział specjalnej umiejętności do implementacji jest zdeterminowany numerem indeksu oraz inicjałami autora.

Przydział jest realizowany w następujący sposób:

 $ID = X \mod 5$

gdzie:

ID – id (wg poniższej tabeli) specjalnej umiejętności Człowieka

X – ostatnia cyfra numeru indeksu

Tabela 4. Specjalne umiejętności Człowieka.

Id	Umiejętność	Cechy	
0	Nieśmiertelność	Człowiek nie może zostać zabity. W przypadku	
		konfrontacji z silniejszym przeciwnikiem przesuwa się	
		na losowo wybrane pole sąsiadujące.	
1	Magiczny Eliksir	Siła Człowieka rośnie do 10 w pierwszej turze	
		działania umiejętności. W każdej kolejnej turze maleje	
		o "1", aż wróci do stanu początkowego.	
2	Szybkość antylopy	Człowiek w porusza się na odległość dwóch pól	
		zamiast jednego przez pierwsze 3 tury działania	
		umiejętności. W pozostałych 2 turach szansa że	
		umiejętność zadziała ma wynosić 50%.	
3	Tarcza Alzura	Człowiek odstrasza wszystkie zwierzęta. Zwierzę	
		które stanie na polu Człowieka zostaje przesunięte na	
		losowe pole sąsiednie.	
4	Całopalenie	Człowiek niszczy wszystkie rośliny i zwierzęta	
		znajdujące się na polach sąsiadujących z jego pozycją.	

Załącznik 2. Przykładowe błędy za które będzie obniżana ocena

- Brak polimorfizmu i przynajmniej jednej klasy abstrakcyjnej (-1 pkt)
- Nadużywanie funkcji statycznych/luźnych funkcji (-1 pkt)
 W projekcie C++ jedyną luźną funkcją może być main. Proszę nie nadużywać słowa kluczowego static i używać go tylko tam, gdzie jest to konieczne.
- Brak hermetyzacji (-1 pkt.)
 Pola klas powinny być chronione modyfikatorami *private* lub *protected*. Pola o zakresie widoczności *public* mogą być stosowane tylko wtedy, gdy reprezentują wartości stałe (*const/final*), najlepiej, aby były statyczne.
- Cechy specjalne organizmów zaimplementowane poza klasą, dla której są właściwe (-1 pkt) Przykładowo błędem będzie zaimplementowanie w metodzie kolizja() klasy Zwierze sprawdzania czy organizm z którym zderzył się organizm atakujący jest klasy Zolw, a następnie porównywanie siły i pozostawanie na tym samym polu jeśli jest to konieczne. Lepiej dodać metodę wirtualną bool czyOdbilAtak(Organizm& atakujacy) do organizmu lub zwierzęcia i następnie wywołać ją w trakcie kolizji. Dzięki temu można także zaimplementować tarczę Alzura.

Załącznik 3. Sugerowane dobre praktyki programistyczne

Klasy i obiekty

- Dobrze jest stosować logiczny podział na przestrzenie nazw każda przestrzeń nazw w oddzielnym module (pliku).
- Metody które nie wykorzystują obiektu powinny być statyczne. Nie należy ich nadużywać.

Hermetyzacja

Dobrze jest aby wybrane klasy miały metody typu get i set dla składowych lub tylko get, lub całkowity brak dostępu bezpośredniego.

Dziedziczenie

Wielokrotne wykorzystanie kodu (kod w klasie bazowej używany przez obiekty klas pochodnych). Podczas nadpisywania metody klasy bazowej można dalej wykorzystywać implementacje z klasy nadrzędnej (bazowej).

Polimorfizm

- Warto wykorzystać metody służące do dynamicznego określania typu:
 - o dynamic_cast<klasa_pochodna*>() dla C++
 - o instanceof dla Javy
 - o isinsance() lub type(a) is ... dla Pythona
- Warto stosować interfejsy oraz klasy abstrakcyjne.

Inne

Warto zastosować wyjatki do sygnalizacji i obsługi błędów.

- http://en.cppreference.com/w/cpp/language/throw dla C++
- https://docs.oracle.com/javase/tutorial/essential/exceptions/index.html dla Javv
- https://docs.python.org/2/tutorial/errors.html dla Pythona

Styl programowania

Dobrze jest przestrzegać reguł związanych ze stylem programowania. Można w tym celu wykorzystać zasady zamieszczone w artykule:

http://geosoft.no/development/cppstyle.html

przede wszystkim ważne są:

- spójność nazewnictwa zmiennych i typów,
- spójność w zakresie stosowania tabulacji (wcięcia) i odstępów,
- ograniczony rozmiar funkcji,
- zachowanie spójności w organizacji kodu źródłowego wewnątrz klasy (np. jednolita kolejność public->protected->private).